

Acceptar la nostra vulnerabilitat enlloc de tractar d'ocultar-la és la millor manera d'adaptar-se a la realitat - David Viscott, psiquiatre.

Super Remuntada !!

AP.- Tarda vibrant la d'avui al camp d'esports de la Dexeus. Com els nostres lectors recordaran, la Laia va empatar el partit d'anada contra la endocrino. Un 9 en els marcadors de TSH (tiroides) feien pensar que la primera derrota de la Laia era inevitable. Un cop més però, la nostra campiona, treient dos potets i mig de sang i tot el seu caràcter ha aconseguit rebaixar el marcador fins a 5'9. Una xifra que demostra una recuperació espectacular. Si la xifra hagués arribat a 10, aleshores la Laia hagués baixat a jugar la Lliga de la medicació, i això ja son figures d'un altre paner.

Efe.- De costellada es podria anomenar el tercerencontre amb el Dr. Bóveda (oftalmòleg). Tot i utilitzar tàctiques poc esportives (llençant gotes dilatants, encenent potens llums cegadores, etc), la Laia en va sortir victoriosa. I ja van tres.

La setmana passada, a l'escola de pares, se'm va acostar una nena. Era una mica rara, perquè del nas li sortia una cosa tova

i elàstica de color verd que pujava i baixava. Al dia següent una doctora em va dir que havia agafat una gastroenteritis. Jo li vaig dir que des de la bronquitis ja havia jurat i perjurat que no agafaria mai més res. La senyora doctora no em va creure, però en veritat su dic que aquesta vegada va ser la nena rara que em va tirar aquella cosa verda a la meva cara.

Això de la gastroenteritis està molt bé perquè per fi i al cap de cinc mesos

menjant el mateix, he canviat la llet del biberó. Durant una setmana he pres la llet model 110. El pare diu que les llets tenen nom de IRPF.

La meva padrina Esther, que també treballa en el món de la premsa escrita, em va enviar un link molt xulo del Damon Hill, campió del món de Fórmula 1 i pare d'un nen amb Down com jo. Tot i que està en una llengua rara, us deixo el link: www.genethique.org/itw_rub/itw_dh.htm.

La conclusió però és ben entenadora per tots: "No sé què em depararà el futur, però avui hem de fer amb el que tenim i ja veurem com ens en sortirem"

El proper dissabte, i dins de les activitats culturals a les quals estic acostumant als pares, anirem al teatre, a veure els Lunnis en una representació exclusiva organitzada per la Fundació Catalana Síndrome de Down (FCSD).